

nézve különösen az elnökséget bizta meg, hogy mihelyt az aláírá-
sok a szükségelt összeget megközelítik, azok kidolgozása és szer-
kesztése iránt Divald Adolf és Wagner Károly urakkal egyezkedni
sziveskedjék. —

K ü l ö n f é l é k.

Beoltott czirbolya fenyő. *Rainer* úr, a kárpátok tövében fekvő
Tátrafüredi fürdőnek tulajdonosa mintegy 10 év előtt kísérletet tett,
czirbolya fenyőt erdei-fenyőbe beoltani és ebbeli fáradtságát a legszebb
siker koronázta.

E kísérlet akként történt, hogy a fiatal erdei fenyők a föld fölött
nehány hüvelykre levágtván, beléjük hasonló vastagságú czirbolya-
fenyő ágak oltattak a rendes mód szerint.

Ezen czirbolya-fenyű oltványok jelenleg 10 évesek s magasságuk
mintegy 7 láb, vastagságuk pedig 1 hüvelyken felüli; — növéstük egé-
szen egyenes, s évi hajtásuk átlagosan 8-hüvelknyi. Külalakját sem az
erdei, sem a czirbolya-fenyő nem változtatta, s különös, hogy az utób-
bi, — az oltvány t. i. nagyobb vastagsággal bír, mint az anyatörzs
maga. —

E fölfedezés minden esetre elég fontosságú ha meggondoljuk, hogy
egy magból nőtt czirbolya fenyő az első 10 év alatt alig nő 1 lábat;
míg a fönt leirt példa szerint a beoltott czirbolya ugyan azon idő alatt
7 láb magasságot ér el. K.

A falkolák egy új ellensége. Az „Allgemeine Forst- und Jagd-
Zeitung“-ban *Marktheidenfeld* ezeket írja:

A múlt tavaszkor falkoláim egyikében a fiatal lúczfenyő magon-
czok gyökerei teljesen lerágattak.

Mivel azonban az ellenségnek mely a földön gödröket, benyomásokat hagyott hátra, közelebbi vizsgálat után sem jöhettek nyomára, az erdőörnek meghagytam hogy a kártevőt valami búvóhelyből meglesve, nekem róla tudósítást adjon.

A felügyelő már a következő langyos nedves reggelen azt tapasztalta, hogy egy varangyos béka búvóhelyéből előjövén, a faiskolát kerítő árkon átmászott, s a vetény ágyra térve, ott a magoncok gyökereiről kezdé a földet elhárítani s a gyökereket rágni.

Miután a felügyelő a kártételnek hosszabb ideig szemtanuja lévén, a kártevő milétéről meggyőződött s azt megölte, a kártevések azonnal meg is szüntek.

A további vizsgálódásnál kitűnt, hogy a megölt állat közönséges varangy (*Rana bufo*) volt. K.

Adatok Magyarország faszükségének kérdéséhez.

Küzl Erdődi Adolf.

Egy Máramarosból épen visszatért, teljesen megbízható barátom levelében, az ottani *állami* erdők becslésére vonatkozó e sorokat olvasom: „Az ottani különös erdőgazdaság mellett ezen eljárás igazolható is; ők ott *csak* tutajoknak való szálfat használhatnak, a mi az összes fatömeg felerészét teheti. A *másik fele* a vágások természetes újraerdősülése után letaroltatván, *korhatásnak engedtetik*. De a *használható szálfanak is alig 1/3-át birják értékesíteni.*“
